

Романтизм і чарівність мистецького простору Олени Лихолат

Олена Віталіївна Лихолат народилася на Київщині у родині службовців. Цікавість до наук та віра у велику силу виховання визріли в рішення займатися педагогічною діяльністю. Закінчивши школу, Олена Віталіївна вступила до Слов'янського державного педагогічного інституту (спеціальність «Загально-технічні дисципліни та праця») і в 1991 році здобула кваліфікацію «вчитель трудового навчання та загально-технічних дисциплін». У тому самому році почала працювати на факультеті загальнотехнічних дисциплін та праці асистентом кафедри обслуговуючої праці. Ще в роки навчання вона прагнула розуміння краси, опанування техніки дизайну та чарівного і безмежного світу декоративно-ужиткового мистецтва. Після закінчення інституту Олена Лихолат викладала навчальні курси «Практикум у навчальних майстернях (швейний)», «Народні художні промисли України», «Декоративно-прикладне мистецтво». Майстриня не уявляла свого життя без мистецтва: вона досконало оволоділа техніками української лічильної вишивки, бісерного рукоділля, художнього в'язання гачком та спицями, плетіння в техніці макраме, ткацтва, аплікації, вибивання, писанкарства, холодного та гарячого батіку, розписів, витинанки. На своїх заняттях вчила студентів з любов'ю ставитися до мистецтва рукоділля, поєднувати різні види декоративно-ужиткового мистецтва у виготовленні авторських робіт.

У 1992 році Олена Віталіївна здобула другу вищу освіту за кваліфікацією «менеджер, організатор народної освіти, викладач економічних дисциплін». У майбутньому це допомагало їй приймати ефективні управлінські рішення під час виконання обов'язків куратора, перебування на посадах старшого викладача, доцента і завідувача кафедри «Швейні та харчові технології», що сьогодні має назву «Технології виробів легкої промисловості та дизайну», та написанні дисертаційного дослідження й захисті кандидатської дисертації.

Прагнення самовдосконалення, інтерес до технологій проектування та виготовлення історичного і сучасного костюму стали підґрунтям того, що Олена Віталіївна закінчила Інститут післядипломної освіти Київського національного університету технологій та дизайну за спеціальністю «Технологія та конструювання швейних виробів». Успішно захистила дипломну роботу з проектування жіночого демісезонного пальто й отримала кваліфікацію «конструктор-технолог», що істотно розширило її професійні можливості.

Традиційні школи декоративно-прикладного мистецтва поряд з історією костюму українського і європейського суспільства істотно вплинули на творчість майстрині. Її полотна відзначаються особливим романтизмом і чарівністю. А можливість спілкування з молодими талантами дозволили їй відкрити нові тенденції гри з кольором у реалістському живописі в техніці «романтичний реалізм».

Завдяки школі живопису Г.Р. Аванесова вона дізналася про техніку малювання олією, гру кольорів, чарівність тіней. Хист до живопису був притаманний їй з дитинства, але всю палітру його можливостей Олена Віталіївна пізнає вже будучи досвідченим та кваліфікованим викладачем, спеціалістом в галузі технологій швейного виробництва. Натхнення їй додають схвальні відгуки та коментарі більш досвідчених митців, зокрема В.Г. Бомбізи, успіх на виставках «Міфи прадавньої України» (2011), «Назад у майбутнє» (2013).

Протягом останніх років Олена Лихолат досліджує проблеми вдосконалення фахової підготовки вчителів трудового навчання, організації домашнього господарства як спеціалізації майбутніх учителів технологій. Педагог і митець, вона впевнено крокує шляхом становлення самостійного чуттєвого живопису. Сьогодні майстриня прагне розвиватися у площинах педагогіки й мистецтва. Її учні, колеги і шанувальники переконані: вже незабаром відбудеться персональна виставка цієї талановитої жінки.

*За інформацією технологічного факультету
ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний
університет»*